

بسمه تعالی

اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا اَبَا مُحَمَّدٍ يَا حَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ اَیُّهَا الزَّكِيُّ الْعَسْكَرِيُّ يَا بَنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلَی خَلْقِهِ يَا سَیِّدَنَا وَ
مَوْلَانَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَ اسْتَشْفَعْنَا وَ تَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللّٰهِ وَ قَدَمْنَاكَ بَیْنَ یَدَیْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِیْهًا عِنْدَ اللّٰهِ اشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللّٰهِ

دیده گریان شد ز داغش حضرت صاحب زمان

شد امام عسگری مسموم زهر دشمنان

آنکه از حق شد وصی خاتم پیغمبران

در ره یاری دین جان عزیزش شد به لب

امام حسن عسگری علیه السلام با مسمومیت زهر توسط حاکمان وقت به شهادت رسیدند. دوران امامت ایشان همزمان با خلافت معتمد عباسی مصادف شد که در ماه بهار سال ۲۶۰ هجری قمری امام را بدست یکی از نزدیکانشان مسموم و به شهادت رساندند. دوران امامت ایشان که ۶ سال بیشتر نبود تماماً تحت کنترل نظامی حکومت و یا در زندان سپری شد.

امام که از مسمومیت زهر بیمار شده بودند در خانه بسر می بردند. حاکمان مخالف امام برای فریب افکار مردم، علاقه دروغین خود را به امام را به هر شکل ممکن مانند حاضر کردن طبیبان وانمود میکردند تا بدین وسیله اشراف اطلاعاتی بر عملکرد محبان امام هم داشته باشند.

اما شدت مسمومیت امام خیلی زود به این اتفاقات پایان داد و در همان روزهای نخستین ماه ربیع امام به شهادت رسیدند.